

Protokoll wid högstsilig Konung Carl den femtondes liköppning å Landshöfdingeresidenset i Malmö den 21 September 1872

Stockholm
1872

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Hist
8v.
CXXIII -
N:o
(11)

Protokoll vid
Konung CARL DEN FEMTONDES
liköppning.

(Aftryck ur Hygiea.)

År 1872 den 21 September klockan 10 förmiddagen förrättades å Landshöfdinge-Residenset i Malmö uppå Hans Majt vår nu regerande Allernådigste Konung OSCAR DEN ANDRES nådiga befallning, liköppning å liket efter Högstsalig Konung CARL DEN FEMTONDE.

Sedan Kabinetts-Kammarherren Grefve THOTT enligt Hans Majts befallning förklarar, att obduktionen nu kunde begynna, upplästes förteckningen å de vid förrättningen, enligt Kongl. Majts befallning, närvarande:

Excellensen, Riddaren och Kommendören af Hans Majts Orden Herr FREDR. DUE, Presidenten och Kommendören Herr THOM. MUNCK AF ROSENSCHÖLD, Højeste-Rets-Assessorn och Kommendören Herr E. SAXLUND, Förste Hofstallmästaren och Kommendören Herr FREDR. NÆSER, Landshöfdingen och Kommendören med St. Korset Herr S. v. TROIL, Generalmajoren och Kommendören Herr E. AF KLINT, Landshöfdingen och Kommendören Herr Grefve A. TROLLE-WACHTMEISTER, Biskopen och Kommendören, Teol. Doktorn Herr W. FLENSBURG, Generalmajoren och Kommendören Frih. B. CEDERSTRÖM.

Dessutom voro såsom hos det Kongl. liket vakthafvande närvarande: Kabinettskammarherren och Kommendören Herr Grefve OTTO THOTT, Adjutanten, Ryttmästaren och Riddaren Herr L. VON HORN, Ordonnansofficeren, Löjtnanten och Riddaren Herr F. HALLENCREUTZ, Ryttmästaren och Riddaren Herr C. M. FRICK, Underlöjtnanten Herr Friherre H. RAMEL, samt

Förste Lifmedikus och Kommendören Herr Doktor VINCENT LUNDBERG, Lifmedikus och Riddaren Herr Doktor E. EDHOLM, Lifmedikus och Riddaren Herr Doktor C. BUDDE, Regementsläkaren och Riddaren Herr Doktor A. FALCK.

Förrättningen verkställdes af t. f. Professorn i patologisk anatomi vid Kongl. Karolinska mediko-kirurgiska Institutet C. BLIX samt Professorn i anatomi vid universitetet i Lund och Riddaren Herr Doktor C. F. NAUMANN och vid protokollet Akademiadjunkten i Lund Doktor M. V. ODENIUS.

Högstsalig Konungens lik befanns upplagdt på ett bord uti dess sängkammare.

Förste Lifmedikus Dr V. LUNDBERG uppläste följande:

Berättelse om Högstsalig Hans Maj:t Konung CARL XV:s sista sjukdom.

Högstsalig Hans Maj:t Konung CARL XV egde af naturen en stark kroppsbyggnad, som genom öfning utvecklades och härdades, derjemte en ursprungligen god helsa, hvilken ofta genom öfveranstängningar i olika riktningar togs i särdeles anspråk. Likväl var under de tidigare mannaåren trötthet Honom en nästan alldeles obekant känsla. Några lindrigare sjukdomstillstånd, såsom, åren 1843 och 1844, affektioner åt lungorna och hjertsäcken, efterlemnade inga följder. Senare, år 1858, infann sig en reumatisk åkomma, som hufvudsakligen fixerade sig i venstra höften, så att Han under ett par månaders tid nödgades hålla sig i stillhet. Katarr i luftstrupen och lungorna instälde sig äfven understundom samt voro några gånger af ganska envis beskaffenhet. Sommaren 1867 begagnade H. Maj:t någon tid, dels för de katarrala affektionerna, dels för gastriska oordningar och kardialgi, brunnsvätska i Vichy. Till följd af hemorroidalåkomma utbildade sig derunder småningom en fissur och fistelgång (fistula ani), som efter hemkomsten opererades och mot jultiden var läkt. — År 1871 i början af Januari uppträdde å venstra läret, strax ofvanom glutealvecket, en bulnad, hvilken öppnades och inom kort tid läktes på vanligt sätt; men omedelbart derefter började man kunna uppfatta, ungefär en tum längre ned på samma sida, en djupliggande förhårdnad, hvilken allt mera utbredde sig till hela bakre och inre sidan af venstra lärets cellväfnad och uppsteg ända i venstra lumsken, hvars körtlar betydligt ansvalde. Efter ett häftigt febertillstånd med svåra lokala smärtor öpp-

nade sig den flegmonösa abscessen vid dess ursprungliga utgångspunkt. Större delen af lårets cellväfnad bortgick sedermera i brandigt tillstånd genom denna öppning. Samtidigt utvecklade sig en blodåderinflammation (phlebitis), som intog större delen af båda armarna, ända upp mot axelhålorna. Ventrals lungan var äfven samtidigt hotad af en pyemisk affektion, hvarjemte tillika en utgjutning inträffade i högra knäleden. Efter en långvarig konvalescens, som i betydlig mån försvårades och förlängdes genom den gripande förlust, som vid denna tid drabbade H. M:t genom Drottning LOVISAS då inträffade sjukdom och död — utflyttade Han i Maj månad till Ulriksdal, men var då fortfarande ganska kraftlös och dessutom lidande af en mag- och tarmkatarr, som under sjukdomens senare skede utvecklade sig. För att stärka de medtagna krafterna användes sedermera under loppet af sommaren hafsbad vid Särö samt helsovatten. Symptomen af tarmkatarren aftogo emellertid föga; blödningsar och varafsöndring från ändtarmen visade sig en och annan gång, men krafterna blefvo likväl under vistandet vid vestkusten så stärkta, att H. Maj:t, oaktadt sina läkares afstyrkande, deltog i fälttjänstöfningarna i Skåne under början af September månad 1871 och temligen väl uthärdade de dermed förenade strapatser. Efter hemkomsten började den omnämnda blod- och varafsöndringen att mera ofta påkomma, matlusten aftog och en nedsättning i hull och krafter visade sig under loppet af hösten.

Dessa sjukdomstecken fortforo i ständigt stigande äfven under vintern 1872. Hans Maj:t nödgades i Februari månad intaga sängen för några veckor samt derefter, under loppet af April månad, vistas inom sina rum. Efter att i början af Maj hafva utflyttat till Ulriksdal kände sig Hans Maj:t genom inverkan af landtluften något stärkt, ehuru symptomen af tarmlidandet alltjemt fortforo, än med ökad än med minskad intensitet. Derjemte hade huden under sjukdomens långvariga förlopp antagit en torr och nästan pergamentartad beskaffenhet så att transpirationen nästan alldeles afstannat och hudtemperaturen blifvit betydligt nedsatt. Med hufvudsakligt afseende fästadt vid dessa sistnämnda symptom och för att om möjligt framkalla en välgörande reaktion från huden, beslöts, efter förutgången konsultation mellan de läkare, som under senaste tiden deltagit i behandlingen af H. Maj:ts sjukdomstillstånd, företaget af en badkur i Aachen. Resultatet deraf syntes

under de första veckorna fördelaktigt, så till vida att hudverksamheten i väsendtlig mån återställes. Dock fortforo alltjemt de oroande symptomen från underlifvet, hvarjemte sedermera matlusten allt mera aftog, magerheten ökades och krafterna minskades.

Ett väckt förslag att tillbringa vintern i varmare klimat afböjdes af H. Maj:t, som lifligt längtade att återse fosterlandet. Hemresan från Aachen företogs den 12 innevarande September. Efter korta dagsresor steg H. Maj:t i Kiels hamn ombord a angfregatten Vanadis och anlände i ytterligt utmatadt tillstånd till Malmö den 16 September. Fortsättningen af resan måste, ehuru mot H. Maj:ts yttrade önskan, uppskjutas. Följande dagen den 17 vid middagstiden, efter flera ymniga och nästan uteslutande af var bestående afföringar, angreps H. Maj:t så häftigt, att han kl. 2 e. m. måste lägga sig till sängs. Krafterna voro sedermera nästan oafbrutet i sjunkande, temperaturen i extremiteterna började allt mera aftaga, hvarjemte afsöndringarna från tarmkanalen i ökad grad fortgingo. Natten till den 18 var något lugnare, men samma dag mot middagstiden, sedan hicka samt svårighet att svälja äfven inträdt, och de ofvannämnda symptomen ytterligare tilltagit, kunde ett med det snaraste förestående slut på det långvariga lidandet emotses. Med lugn manlighet motsäg äfven Konungen sin snart förestående bortgång och afled stilla och fridsamt efter ett kort dödsarbete den 18 September kl. 9 på aftonen.

Under senare åren hafva, utom undertecknade, Professorerne SANTESSON och MALMSTEN, äfvensom, under vistelse i Norge, Lifmedikus BUDE deltagit i H. Maj:ts sjukvård. Under vistelsen vid Särö förlidet är rådfördes dessutom Doktor FORSSENIUS samt denna sommar i Aachen Sanitetsrådet Doktor REUMONT.

Malmö den 20 September 1872.

Vincent Lundberg.
Tjenstgörande Förste Lifmedikus
hos H. Maj:t Konung CARL XV.

Edw. Edholm.
Tjenstgörande Lifmedikus
hos H. Maj:t Konung CARL XV.

Derefter tillkännagaf Förste Lifmedikus Dr LUNDBERG, att på Kongl. Maj:ts nådiga befallning en för ändamålet beredd arsenikblandning till hämmande af en börjande förvandling blifvit sistlidne gårdag i det Kongl. liket injicerad, och upp-

läste Professorn Doktor NAUMANN följande dervid förda protokoll:

År 1872 den 20 September kl. 9 förmiddagen förrättades å Malmö Landshöfdingeresidens uppå Hans Majestät vår nu regerande Allernådigste Konung OSCAR DEN ANDRES nådiga befallning den förberedande behandlingen af liket efter Högstsalig Konung CARL DEN FEMTONDE till hämmande af börjad förvandling, hvarvid voro närvarande:

Landshöfdingen i Malmöhus län, Kommendören med St. K. m. m. Herr SAMUEL VON TROIL, Generaldirektören och Kommendören Herr N. A. G:SON BENNICHT, Generalbefälhafvaren i Lista Militärdistriktet, Generalmajoren och Kommendören Herr E. AF KLINT, Generalmajoren och Kommendören Herr Friherre B. CEDERSTRÖM, Kabinettskammarherren, Majoren och Kommendören Herr Grefve OTTO THOTT, Förste Lifmedikus och Kommendören Herr Doktor VINCENT LUNDBERG, Lifmedikus och Riddaren Herr Doktor E. EDHOLM, Regementsläkaren och Riddaren Herr Doktor A. FALCK, Ryttmästaren och Riddaren Herr L. VON HORN,

såsom förrättande operationen: Professoren och Riddaren Herr Doktor C. F. NAUMANN och t. f. Professoren Herr Doktor C. BLIX,

vid protokollet: Akademiadjunkten Dr M. V. ODENIUS.

Dessutom voro närvarande såsom hös det Kongl. liket vakthafvande: Kabinettskammarherren och Kommendören Herr F. VON DARDEL, Hofstallmästaren och Kommendören Herr G. BRÅKENHJELM, Ryttmästaren vid Husarregementet Konung Carl XV och Riddaren Herr G. SVEDENBORG, Löjtnanten vid Husarregementet Konung Carl XV och Riddaren Herr F. HALLENCREUTZ och Löjtnanten vid Husarregementet Konung Carl XV Herr O. AF KLERCKER.

Professor NAUMANN tillkännagaf, att det medel, hvarigenom det Kongl. liket skulle konserveras, vore insprutning i blodkärlen af en arsenikhaltig vätska, hvilken operation efter förut företagen yttre besigtning skulle verkställas.

Yttre besigtning.

Det Kongl. liket, som af alla de närvarande igenkändes, och hvars anletsdrag hade ett lugnt uttryck, fanns upplagdt på ett bord uti Högstsalig Konungens sängkammare. Likstelhet förekom starkt utpräglad i underkäken och fotleden, mindre i

knäleden, men icke i de öfriga lederna. Hornhinnan fördunklad och sammanfallen. Hela kroppen befanns ytterligt afmagrad i alla dess delar, buken något insjunken; likblånader förekommo öfverallt på ryggen, sträckande sig framåt sidorna såväl åt bröstet som buken och höfterna, på korsbenet några stycken sammanskrumpna och förtorkade fläckar å huden, märken efter en börjande decubitus; stolöppningen slapp och vid och huden i omkretsen delvis exkorierad; på öfre delen af venstra lårets insida ärr efter en förutgången operation; buk-
betäckningarna till färgen grönaktiga, såsom tecken till en börjande förvandling.

Efter sålunda verkställd yttre besigtning företogs den nädigst anbefalda injektionen, hvilken verkställdes sålunda, att begge de stora halspulsåderna (carotides) och begge lårpulsåderna (arteriæ femorales) öppnades, och insprutades igenom den högra halspulsådern uppåt hufvudet, genom begge lårpulsåderna nedåt benen och genom den venstra halspulsådern nedåt mot hjertat, bröst- och bukkaviteterna en vätska, bestående af 500 gm arseniksyrlighet, delvis löst och delvis uppslammad i 2000 gm destilleradt vatten med tillägg af 2000 gm destillerad terpentin med eteriska oljor. Derefter förenades de å huden gjorda inskärningarna.

In fidem protocolli
M. V. Odenius.

Protokollet upplästes och godkändes af de närvarande
C. F. Naumann. *Carl Blix.*

Yttre besigtning.

Sedan gårdagen och den då verkställda arsenikinsprutningen har å det Kongl. liket inga andra anmärkningsvärda förändringar försiggått, än de, som stå i sammanhang med nämnda insprutning.

Inre besigtning.

Hufvudet. Hufvudsvålen i sina främre partier blek och blodfattig, i sina bakre något blodfylld. Benkalotten något tunn och lätt, dess porösa väfnad till största delen försvunnen, hela dess insida glatt och jemn, med undantag af några små Pachioniska gropar. I den hårda hjernhinnan öfver konvexa delen af hjernan i allmänhet lindrig fibrös förtjockning, till följd hvaraf dess vanliga genomskinlighet är något minskad; hinnan

är för öfrigt blodfattig och visar några missfärgade, rödaktiga strängar i omgifningen af de större blodkärlen. Insidan af hårda hjernhinnan öfverallt glatt och glänsande. Den långa blodledaren, likasom sidoblodledarne, nästan helt och hållet tomma; vid uttagandet af hjernan samlade sig i hjernskälens bakre gropar några matskedar af en klar, något blodfärgad, serös vätska. Hjernans mjuka hinnor öfverallt glatta och genomskinliga, utom å några inskränkta ställen öfver parietalloberna, hvarest de hafva ett opakt utseende. Öfver frontal- och parietalloberna äro de särdeles bleka och blodfattiga, öfver occipitalloben deremot något blodfyllda, å hvilket senare ställe derjemte märkes i hinnornas maskor en ringa mängd blodfärgad, klar vätska. Hjernans substans öfverallt af vanlig fasthet, dess snittytor synas något torra och sakna nästan helt och hållet blodprickar. Hjernans vindlar särdeles talrika och slingriga. Sidokamrarne nästan tomma. Ädernäten blodfattiga. De centrala ganglierna, lilla hjernan, Varolsbryggan och förlängda märgen visa i afseende på fasthet och blodhalt ett med stora hjernan likartadt förhållande. Blodkärlen å hjernans bas tomma, deras väggar öfverallt tunna och genomskinliga, hårda hjernhinnan öfver basen af hufvudskålen af friskt utseende och låter med lätthet lossa sig från underliggande ben, som ej visa några förändringar.

Bröstat. Den subkutana fettväfnaden i bröstbetäckningarna nästan helt och hållet försvunnen. Efter öppnande af bröst-korgen sammandrogo sig lungorna temligen fullständigt; de äro der och hvar, men isynnerhet mot diaphragma, medelst några lösa bindeväfssträngar sammanvuxna med omgifningen. Lungorna äro af vanlig storlek, men kännas något tyngre än vanligt; deras serösa beklädnad öfverallt glatt och glänsande utom å de anmärkta sammanväxningsställena; deras parenkym kännes något degigt och lemnar grop vid tryck af fingret; vid genomsnitt knistrar parenkymet öfverallt för knifven; snittytorna, som omedelbart belägga sig med en finskummig serös vätska, äro i de öfre loberna af blekt rosenröd, i de nedre af mörkröd färg, och öfverallt från parenkymet kan en finskummig, tunnflytande, något blodfärgad vätska utpressas i riklig mängd. I öfre loben af venstra lungan, ungefär i dess midt, finnes en spansknöt-stor knöl, som begränsar sig diffust mot det omgifvande friska lungparenkymet, är af smutsigt gråaktig färg, skör konsistens, dess snittyta höjer sig öfver omgifvande parenkym

och vid tryck framqväller å densamma en tjock, varlik vätska. Luftrörens slemhinna blek; de mindre luftrören innehålla en ringa mängd slemmig vätska. I luftstrupen är slemhinnan likaledes blek och af friskt utseende. Hjertsäcken innehåller en ringa mängd klar, blodfärgad vätska. Hjertat, som är af vanlig storlek, är särdeles slappt och sammanfallet; i alla dess kaviteter finnas dels fibrin- dels blodkoagula; den högra kammaren af vanlig vidd, dess muskelväggar särdeles tunna, den venstra kammaren likaledes af vanlig vidd, med förtunnade muskelväggar, hvilka här, likasom i högra kammaren, äro af blek, smutsigt gulaktig färg och skör konsistens; alla klaffar och mynningar utan anmärkningsvärda förändringar.

Buken. I bukbetäckningarna finnes ett fläckvis 1 cm., fläckvis endast $\frac{1}{2}$ cm. tjockt fettlager. Vid läget af bukens inelfvor finnes endast att anmärka några strängformiga gamla sammanväxningar af colon descendens till bukväggen och, genom dylika strängar, fastväxning af flexura sigmoidea till undre ytan af colon transversum. Lefvern något större och tyngre än vanligt, dess ränder afrundade, serösa beklädnaden öfverallt tunn och genomskinlig; å dess yta, likasom å snittyterna, märkes en stark gulaktig färgförändring af parenkymet, härrörande af allmän fettinfiltration; snittyterna för öfrigt jemna med skarp kant, acini stora och tydliga, parenkymets konsistens skör och dess blodhalt ringa. Gallblåsan liten, innehåller en ringa mängd tjock, seg, mörkgrön galla. Mjelten af vanlig storlek, dess kapsel ej förtjockad, parenkymet fast, af blek, gråbrun färg. Njurarne likaledes af vanlig storlek, deras kapsel aflossas med lätthet, ytan liksom snittytan slät och jemn och af rödgrå färg; parenkymets konsistens normal. Pancreas af friskt utseende. Magsäcken stor och utspänd dels af gas, dels af en tunn svartaktig vätska; dess väggar särdeles tunna, slemhinneveckan utplånade, körtellagret till största delen uppmjukadt; vid pylorus-trakten i den mindre kurvaturen är slemhinnan något pigmenterad. I duodenum är tarmväggen starkt missfärgad och särdeles skör (kadaverös förändring); i öfre delen af jejunum är slemhinnan, isynnerhet öfver valvlerna, vulstig till följe af serös infiltration i densamma; halfannan meter ned i denna tarmdel finnes ett 6 cm. bredt och 4 cm. långt, oregelbundet formadt, i läkning stadt sår, hvars botten bildas af den förtjockade och fläckvis pigmenterade submucosan, och hvars sinuösa ränder ej äro underminerade eller infiltrerade. 10 cm. nedanför detta

sår finnes ett annat, ringformigt, 5 cm. bredt och i fullständig läkning stadt sår, hvars botten bildas af en fast, pigmenterad bindeväf; å detta ställe förekommer äfven en förträngning af tarmen, så höggradig, att endast spetsen af ett lillfinger kan föras derigenom, och har tarmväggen här en omkrets af knappa 4 cm.; tarmväggen i sin helhet kännes, motsvarande detta ärr, förtjockad och fast. 2 meter nedanför detta sår finnes en bältformig, $2\frac{1}{2}$ —3 cm. lång infiltration i tarmväggen, i hvilken förekomma 2:ne aflånga sår med jemna, skarpa, icke upphöjda kanter, delvis underminerade ränder och med sårbottnen bildad af muskelhinnan; å infiltrationsstället har slemhinnan en grågul, grumlig färg. Strax nedanför detta infiltrationsbälte finnas 2:ne fullkomligt lika beskaffade sår, som dessa sistnämnda. Omkring $2\frac{1}{2}$ meter nedanför dessa sår finnes ännu ett bältformigt, nära 5 cm. långt sår med sinuösa, ej underminerade eller infiltrerade ränder, och hvars botten bildas dels af den förtjockade submucosan, dels af muskelhinnan; rester af slemhinnan finnas öfverallt i detta sår i form af strimmor och ränder, hvarigenom såret får ett retikuleradt utseende. En half meter nedanför detta sår finnes ett omkring 2 cm. i diameter hållande, starkt pigmenterat, stråligt ärr, som ej tyckes hafva åstadkommit någon förträngning af tarmen, men väl upphäft dess elasticitet. Å den peritoneala ytan, motsvarande alla dessa ärr och sår, är den serösa hinnan förtjockad, fläckvis injicierad och beklädd med bindeväfssträngar och fransar, dock motsvarande det stora såret med det nätformiga utseendet märkes derjemte i den serösa hinnan en mängd dels enstaka, dels i grupper sittande, grå, gelatinösa knappnålshufvudstora knotttror, af hvilka en del är radvis anordnad och tyckes följa lymfkärlens förlopp. Mellan dessa ärr och sår är slemhinnan öfverallt tunn, blek och af friskt utseende. I coecum, der slemhinnan likaledes är blek och af friskt utseende, har tarmen vanlig vidd, men i colon ascendens, likasom i hela tjocktarmen ned till rectum, är den mer eller mindre sammandragen, mest i colon descendens, och visar tillika starkt förtjockade väggar. Utaf slemhinnan finnes i hela tjocktarmen endast helt obetydliga rester i form af slemhinneöar och strimmor, för öfrigt erbjuder hela tarmytan ett sammanhängande sår, hvars botten bildas af den starkt förtjockade, något pigmenterade och fläckvis svagt knotttiga submucosan. Strax ofvanför ändtarmsöppningen finnas några långsträckta sår med släta, ej under-

minerade ränder, mellan hvilka slemhinnan har ett friskt utseende. Urinblåsan sammandragen; dess slemhinna blek. Blåshalskörteln ej förstörd. För öfrigt intet att anmärka.

Malmö som ofvan.

Visum, repertum

Carl Blix.

Sedan ofvanstående blifvit uppläst, underskrefvo,
såsom vid liköppningen biträdande:

C. F. Naumann.

August Falck.

såsom läkare under Högstsalig Konungens sista
sjukdom:

Vincent Lundberg.

Edw. Edholm.

Förste Lifmedikus.

Lifmedikus.

såsom i öfrigt vid liköppningen närvarande:

Fredr. Due. *Th. Munck af Rosenschöld.* *E. Saxlund.*

F. Næser. *S. G. v. Troil.* *Erik af Klint.*

Trolle-Wachtmeister.

Vilh. Flensburg.

B. Cederström.

C. Budde.

och såsom protokollsförande:

M. V. Odenius.

På grund af ofvanstående vid obduktionen funna patologiskt-anatomiska förändringar, jemförda med de i sjukdomsberättelsen anförda symptom, kunna följande slutsatser dragas:

1) De partiella sammanväxningarna mellan lungorna, bröstväggarne och diaphragma äro säkerligen en följd af de affektio-
ner, för hvilka lungorna åren 1843 och 1844 och möjligen äfven år 1871 voro säte, hvilka sammanväxningar dock på intet sätt haft något menligt inflytande på helsotillståndet.

2) De uti tarmkanalen funna betydliga och vidt utsträckta förändringarna (entero-colitis chronica ulcerosa) kunna på grund af sitt utseende antagas hafva haft en lång tillvaro, och möjligen stå de i sjukdomsberättelsen skildrade under år 1867 uppträdande gastriska oordningarna och kardialgien samt hemorroidalåkomman i sammanhang med de börjande förändringarna i tarmkanalen.

3) Dessa förändringar hafva till en början varit de för tarmkatarren karakteristiska och hafva derunder ej vidare inverkat på det allmänna tillståndet och välbefinnandet; men sedan katarren öfvergått i sårbildning (möjligen sammanhän-

gande med försämringen under våren 1871), och denna sedermera vunnit den utsträckning, som obduktionsprotokollet utvisar, så har ett annat förhållande inträdt, krafterna hafva aftagit, hullet försvunnit, och ett allmänt *marastiskt* tillstånd utvecklat sig, och få för öfrigt de i sjukdomsberättelsen omtalta symptom sin fulla och naturliga förklaring af dessa betydliga förändringar.

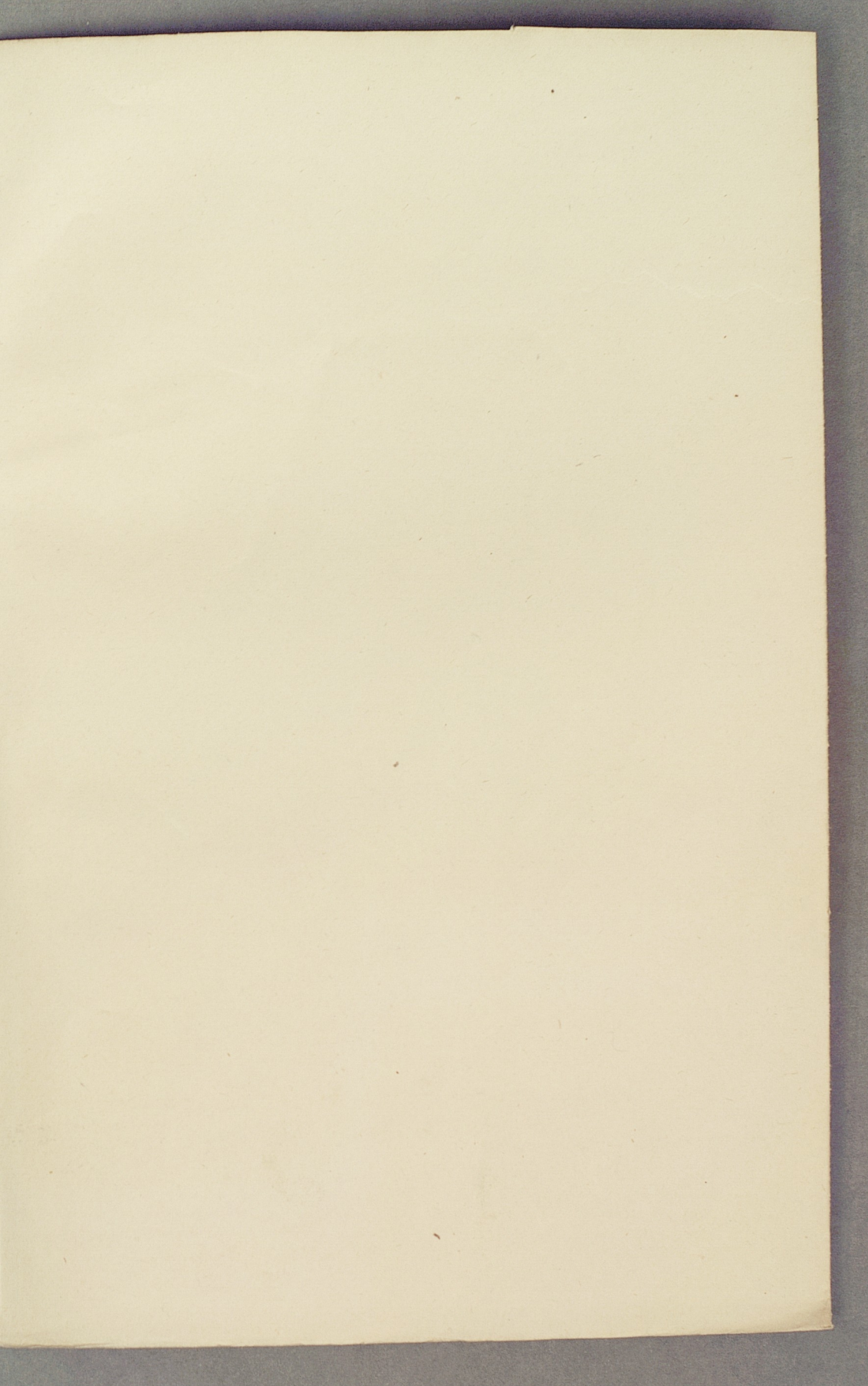
4) Den i venstra lungans öfre lob funna spansknöt-stora knölen var tydligen af färsk dato och att uppfatta såsom några sammansmälta bronko-pnevmoniska härdar, och det i båda lungorna befintliga ödemet har uppkommit under dödsarbetet.

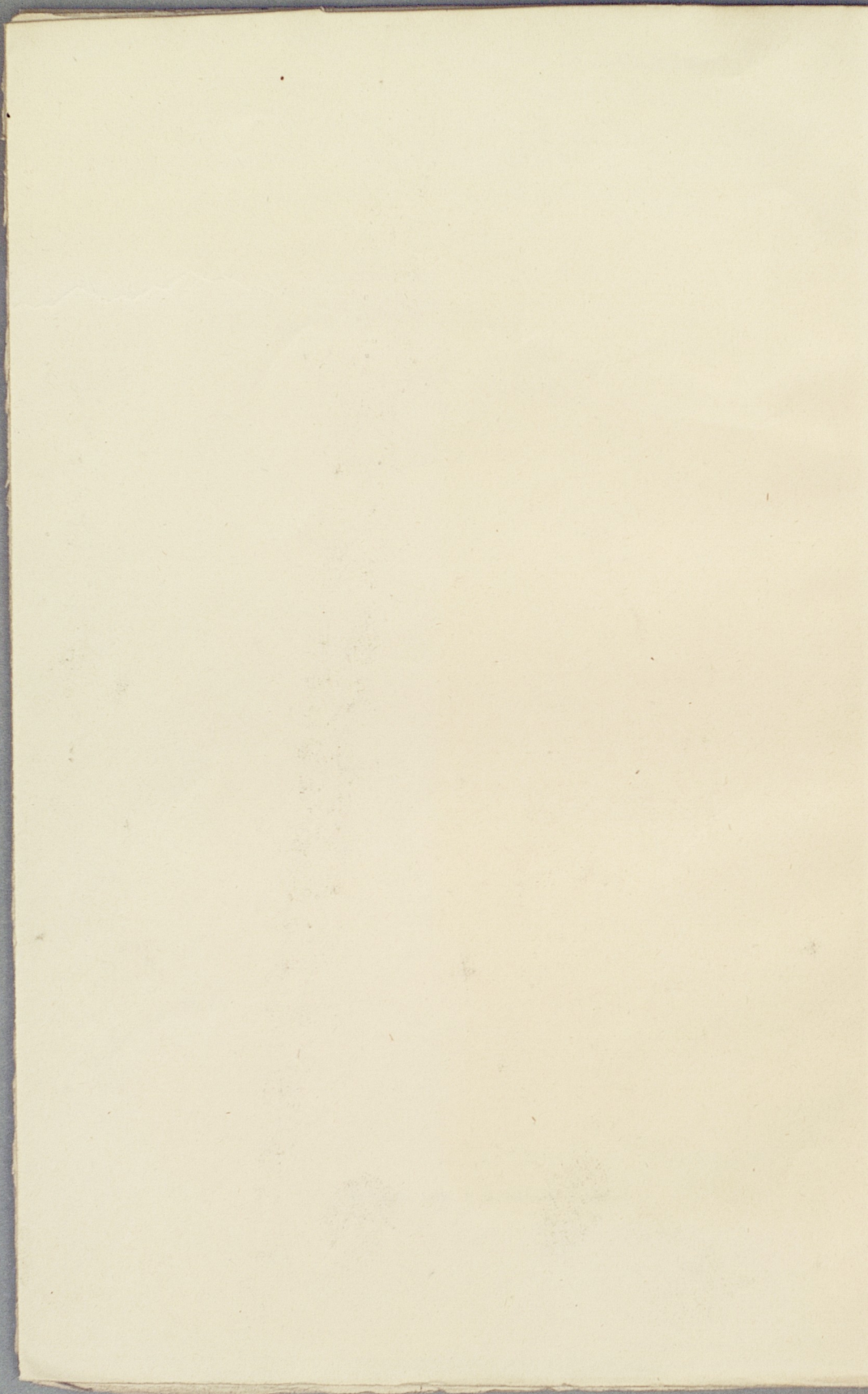
5) Orsaken till de i lefvern observerade förändringarna (fettinfiltrationen) måste sökas uti och ställas i sammanhang med det marastiska tillståndet.

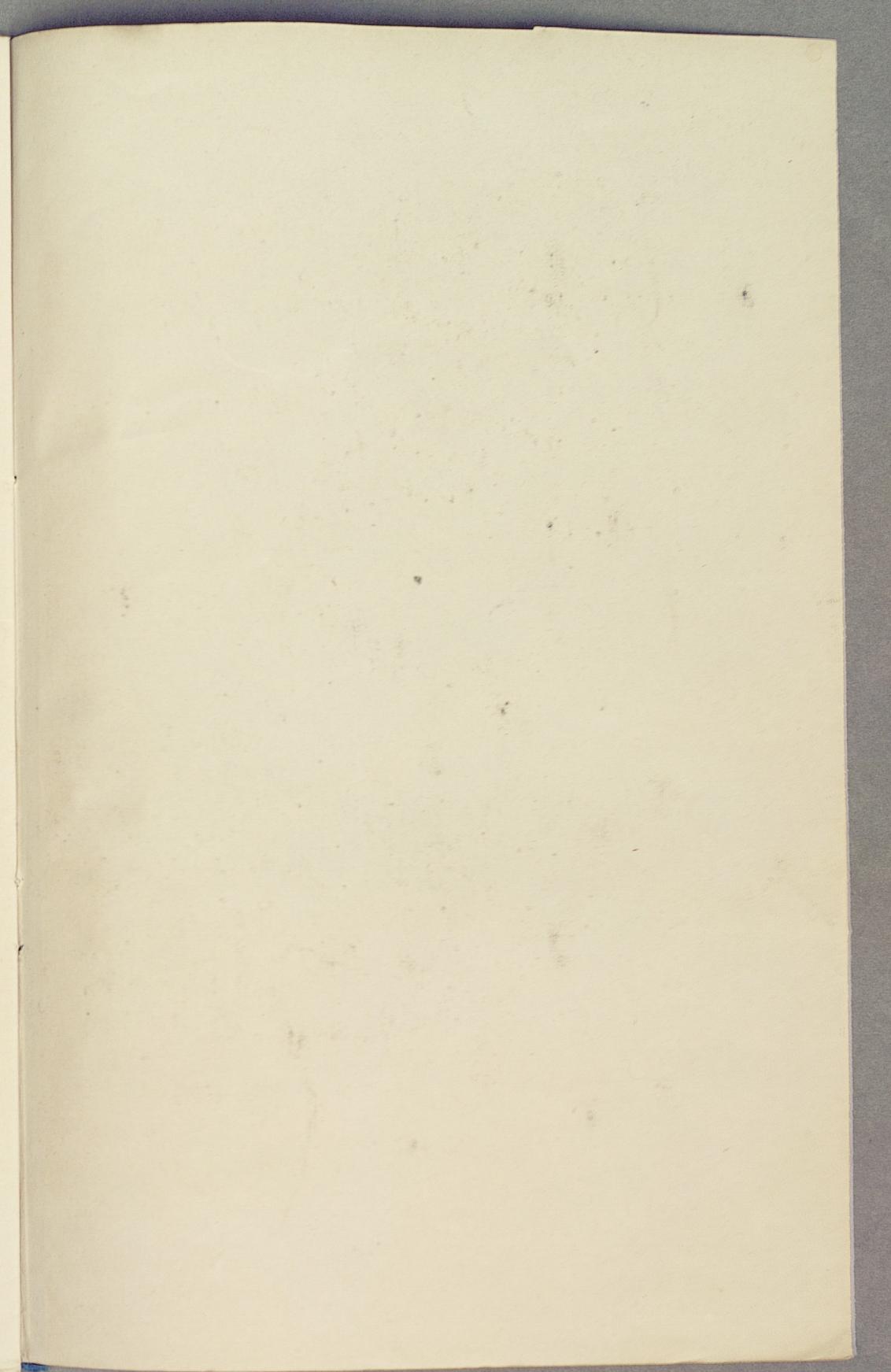
Malmö som ofvan.

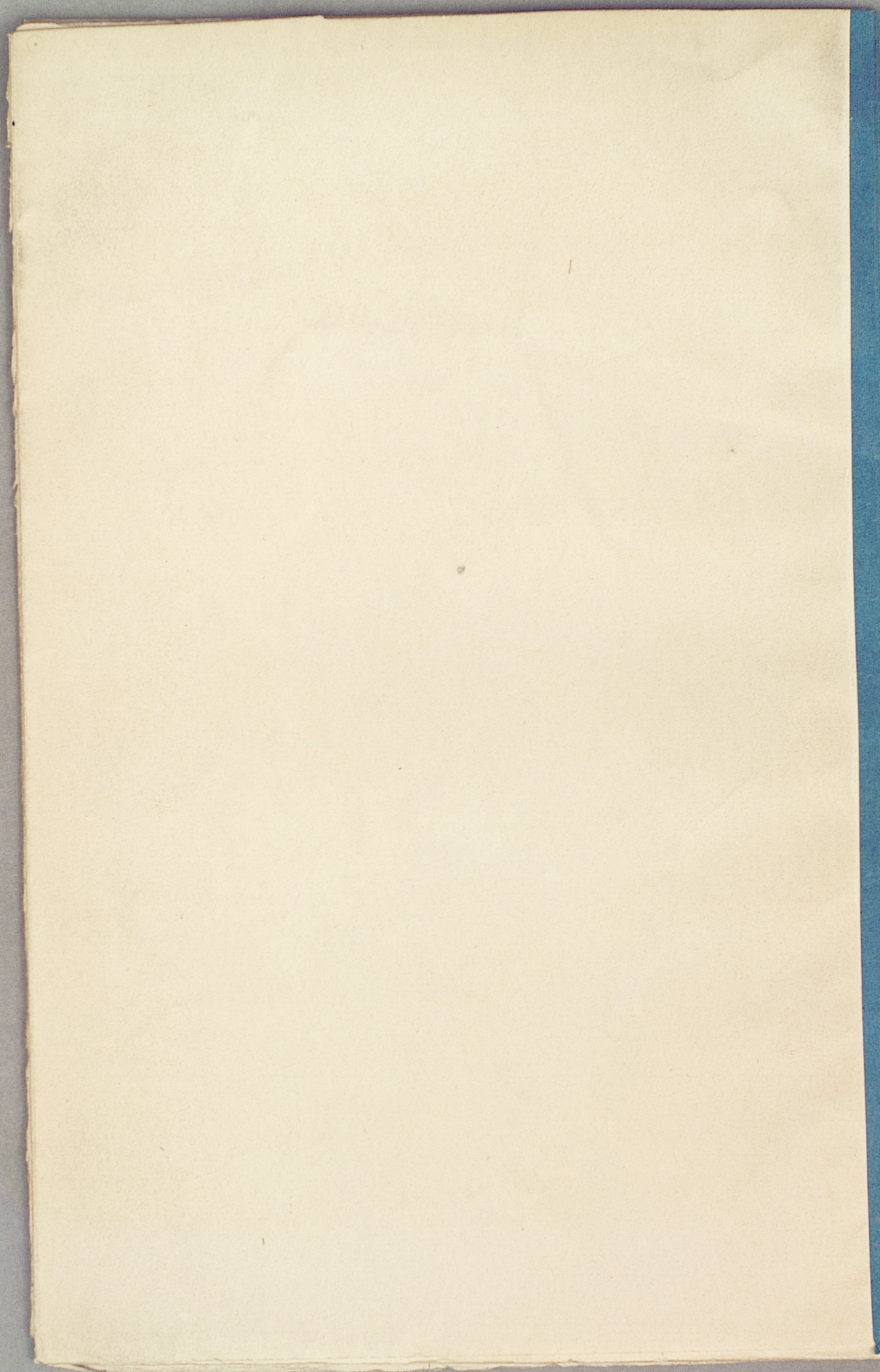
Carl Blix.

Stockholm, 1872. P. A. Norstedt & Söner.

www.books2ebooks.eu